

Tisztelt Jelenlévők, kedves Diákok, Tanárok!

Néhány éve még ott ültem a helyeteken, most az ELTE matematikus doktoranduszaként jöttem vissza köszönetet mondani az iskolának. Veszprémben, a Lovassy László gimnázium matematika specializációjáról kerültem az Erdős Iskola tagjai közé. Kilencedikes voltam, amikor osztályfőnököm felhívta figyelmemet az iskola létezésére, és hogy talán érdemes lenne látogatnom, mert volt néhány egész jó versenyeredményem előzőleg.

Nem nagyon tudtam elképzelni, mire számítsak, de rengeteget kaptam az Erdőstől. Itt láttam először olyan matekot, ami túlmutat azon, amit a közoktatásban láthatunk, és nagyon tetszett, amit itt láttam. Az ország legkiválóbb matematika tanárai gondosan, nagy körültekintéssel válogatták össze nemcsak azokat a fontos eszközöket, amik a sikeres versenyzéshez kellenek, hanem azokat a témákat is, amik képesek gyönyörködtetni. Ehhez persze kitűnő szakemberek kellettek, akik a téma mély ismeretén túl kiváló pedagógiai érzéssel foglalkoztak velünk, átragasztva ránk minden lelkesedésüket, hivatástudatukat.

Mielőtt erdősös lettem, nem sok ötletem volt, mi legyen belőlem. Sok minden érdekelt egy bizonyos szintig, de nem kötötte le semmi kiemelten a figyelmemet. Édesapám után gondoltam, én is biztos mérnök leszek, de ez a gondolat mégsem lelkesített kellőképpen. Aztán ahogyan elkezdtem ide járni, miután itt megmutatták az igazi arcát, rögtön beleszerettem a matematikába. Talán az első itt töltött hétvége után tudtam - az emlékeimben legalábbis így él -, hogy én matematikus szeretnék lenni. Persze akkor még nem tudtam pontosan, miből is áll ez, de elbűvölt a problémák szépsége, vonzott a megoldásukban rejlő kihívás. Onnantól kezdve a gimiben szinte az összes órán KöMaL feladatokkal foglalatostkodtam, a versenyeken is egyre jobban szerepeltem, sikerült bezsebelnem mindenféle országos dobogós helyezést.

A kiváló szakmai alapon túl mást is adott az iskola. Rengeteg tehetséges, hasonló érdeklődésű diák gyűlik itt össze mindig, sokakkal könnyen megtaláltam a közös hangot. Leendő kollégákat ismertem meg itt, életre szóló, szoros barátságok kötődtek. Annyira szerettem az itteni közösséget, hogy még akkor is visszalátogattam suttyomban, amikor már egyetemistaként nem kellett volna - ezért Pintér tanár úrtól ezúton is elnézést kérek.

Jelenleg második évemet töltöm a doktori iskolában, Ifj. Böröczky Károly témavezetése alatt. Geometriai egyenlőtlenségeket kutatok, a szokásos euklideszi tér mellett a gömbön és a hiperboloidon. Bár sok téma megfogott - rajongok a számelméletért és a gráfelméletért is - a legnagyobb hatást erdősös éveim alatt az elemi geometriával és az egyenlőtlenségekkel foglalkozó órák gyakorolták rám. Persze az egyetem alatt aztán rengeteg új impulzus ért, ezért talán különös, de ma mégis is azon az úton járok, amit 2009-ben itt elkezdtem. Ezt az utat mérhetetlenül élvezem, és ezért óriási hálával tartozom mindazoknak az erdősösöknek, akik elindítottak és segítettek ezen az úton.

Kívánom Nektek is, hogy pár év múlva Ti is gyertek vissza, hasonló érzésekkel és tapasztalatokkal telve. Köszönöm, hogy meghallgattatok!